

Î N C H E I E R E

05 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea comercială „Starnet Legal Consulting” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea comercială „Starnet Legal Consulting” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Siciprocom” cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei de reziliere anticipată a contractului privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice pe pachete „bussines”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 23 octombrie 2014, SC „Starnet Legal Consulting” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Siciprocom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 29 martie 2013, SRL „StarNet” a încheiat cu pârâta contractul nr. 32499/0313 privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice pe pachete „bussines”, prin care SRL „StarNet” s-a obligat să presteze pârâtei serviciile indicate la pct. 3, iar aceasta s-a obligat să achite la timp și integral serviciile, conform tarifului stabilit în contract și anexele sale.

Susține că, contractul enunțat a fost încheiat pe un termen de 36 luni, cu posibilitatea prelungirii acestuia, conform pct. 8.1 al contractului.

Afirmă că, din cauza nerespectării de către pârâtă a condițiilor contractuale manifestate prin neachitarea integrală a plății de abonament pentru luna octombrie 2013, a fost acumulată o datorie în sumă de 101,62 de lei.

Relevă că, conform art. 619 alin. (1) din Codul civil, pârâtei i-a fost calculată dobânda de întârziere în sumă de 119,18 lei.

Mai relevă că, conform pct. 2.20 din contract, pentru neachitarea în termen a datoriilor acumulate, pârâtei i-a fost calculată penalitatea în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, ce constituie suma de 76,22 de lei.

Menționează că, pentru nerespectarea termenului contractului și rezilierea anticipată a acestuia, conform pct. 9.4 din contract și Anexei la contract, pârâta urmează să achite taxa de reziliere anticipată a contractului în sumă de 3000 de lei.

Susține că, a întreprins diverse acțiuni întru soluționarea pe cale amiabilă a situației respective și, anume, a expediat mai multe pretenții în adresa pârâtei la

data de 11 februarie 2014 și 11 iunie 2014 cu privire la achitarea sumei datoriei, fiindu-i acordat un termen pentru achitarea datoriei acumulate, însă ultima nu a reacționat în nici un fel și, prin urmare, datoria a rămas neachitată până în prezent.

Afirmă că, în baza contractului de cesiune a drepturilor și obligațiilor nr.CSN 33 din 31 decembrie 2013, SRL „StarNet” a cesionat SRL „StarNet Soluții” drepturile și obligațiile, ce decurg din contractele de prestări servicii, încheiate cu utilizatorii serviciilor de comunicații electronice.

Invocă faptul că, în baza raporturilor contractuale rezultate din contractul de cesiune a creanței nr. 70 din 03 martie 2014, încheiat între SRL „StarNet Soluții”, în calitate de cedent și SRL „Starnet Legal Consulting”, în calitate de cesionar, ultima are dreptul de a valorifica toate creanțele certe, lichide și exigibile privind solicitarea executării obligațiilor contractuale de la pârâtă, iar din momentul încheierii contractului de cesiune, cedentul a fost substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță.

Solicită încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 3297,02 lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2014 s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la SRL „Siciprocom” în beneficiul SC „Starnet Legal Consulting” SRL datoria în sumă de 101,62 de lei, penalitatea în sumă de 76,22 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 3,55 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei, iar în total suma de 451,39 de lei. În rest s-a respins acțiunea.

Prima instanță, admitând parțial acțiunea, și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 512 alin. (1), 514, 585, 610 alin. (1), 624 alin. (1) și (3) și 625 alin.(1) din Codul civil.

Totodată, prima instanță, respingând pretențiile cu privire la încasarea taxei de reziliere anticipată a contractului nr. 32499/0313 privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice pe pachete „bussines” din 29 martie 2013 și a dobânzii de întârziere în sumă de 115,63 de lei, calculată din taxa de reziliere, și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform pct. 9.4 din contract, pârâta urma să solicite rezilierea anticipată a contractului, însă din materialele dosarului rezultă că, contractul a fost reziliat unilateral de către furnizor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de SC „Starnet Legal Consulting” SRL și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 19 ianuarie 2016 și 21 ianuarie 2016, SC „Starnet Legal Consulting” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârile judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești, respingând pretențiile cu privire la încasarea taxei de reziliere anticipată a contractului nr. 32499/0313 privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice pe pachete „bussines” din 29 martie 2013 și a dobânzii de întârziere în sumă de 115,63 de lei, calculată din taxa de reziliere, nu au luat în considerare probele anexate la materialele dosarului și au interpretat eronat legea și, anume, art. 9, 512 și 667 din Codul civil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 28 decembrie 2015 (f. d. 89), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 19 ianuarie 2016 (f. d. 91).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de SC „Starnet Legal Consulting” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, respingând pretențiile cu privire la încasarea taxei de reziliere anticipată a contractului nr. 32499/0313 privind furnizarea serviciilor publice de comunicații electronice pe pachete „bussines” din 29 martie 2013 și a dobânzii de întârziere în sumă de 115,63 de lei, calculată din taxa de reziliere, nu au luat în considerare probele anexate la materialele dosarului și au interpretat eronat legea și, anume, art.9, 512 și 667 din Codul civil nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești au stabilit just circumstanțele pricinii, precum și au aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, SC „Starnet Legal Consulting” SRL nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Starnet Legal Consulting” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea comercială „Starnet Legal Consulting” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari